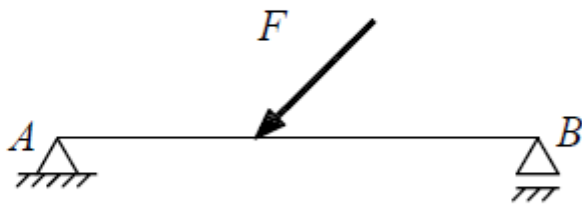
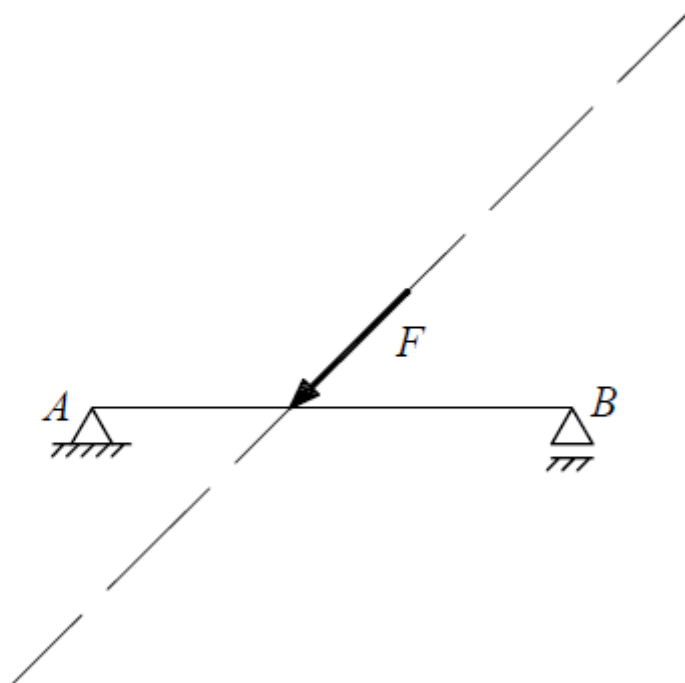

Na belkę działa siła F . W punkcie A jest podpora stała, w punkcie B podpora ruchoma.

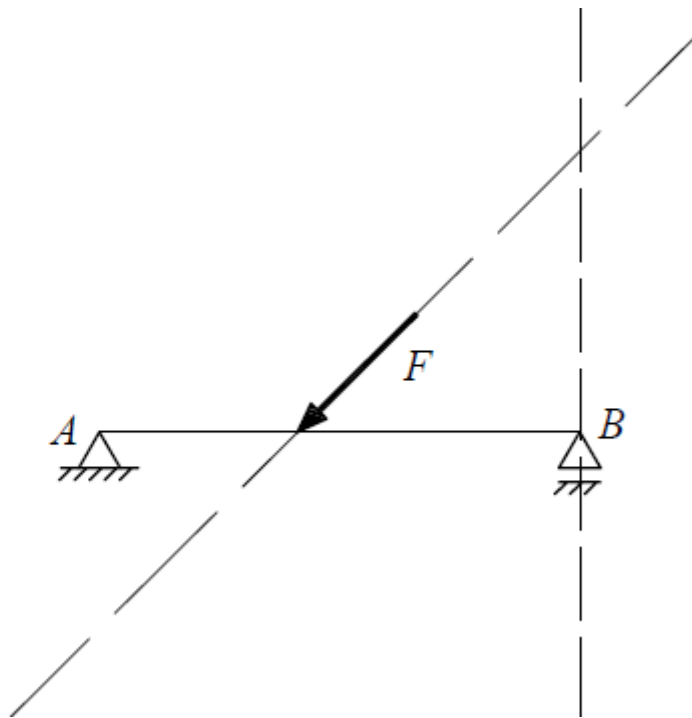
Łącznie na belkę działają 3 siły (siła F oraz dwie reakcje podporowe), które muszą przecinać się w jednym punkcie.

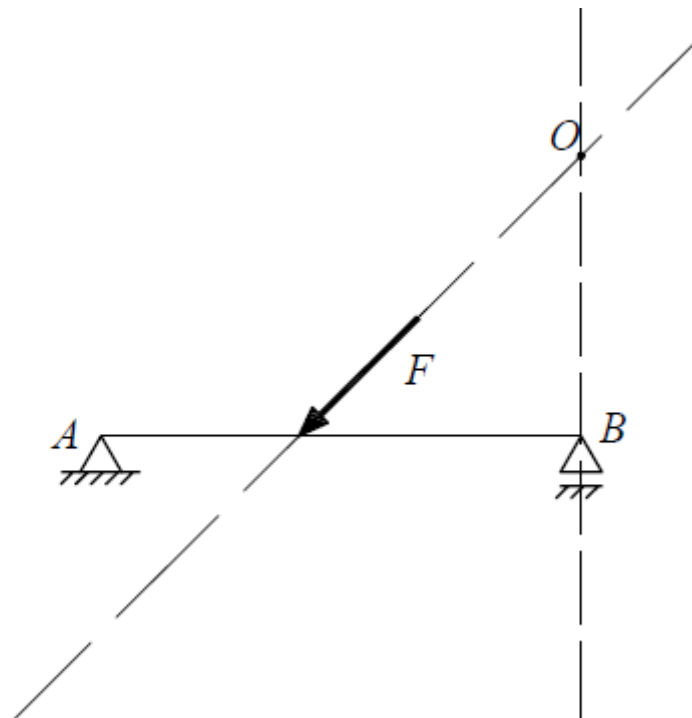
Kreślimy prostą, na której znajduje się siła F

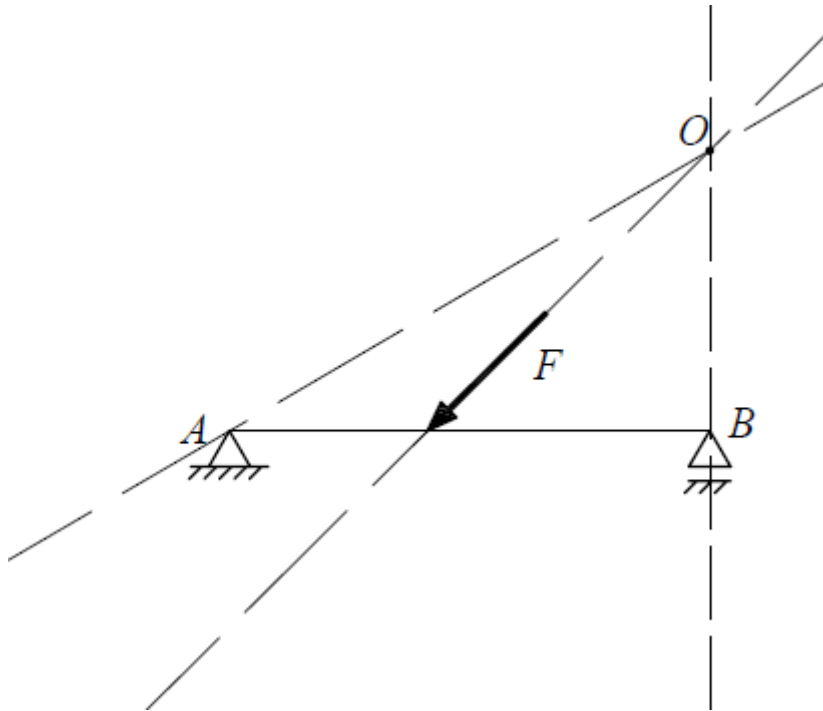
Ponieważ reakcja w podporze ruchomej jest prostopadła do podłoża, będzie miała kierunek pionowy

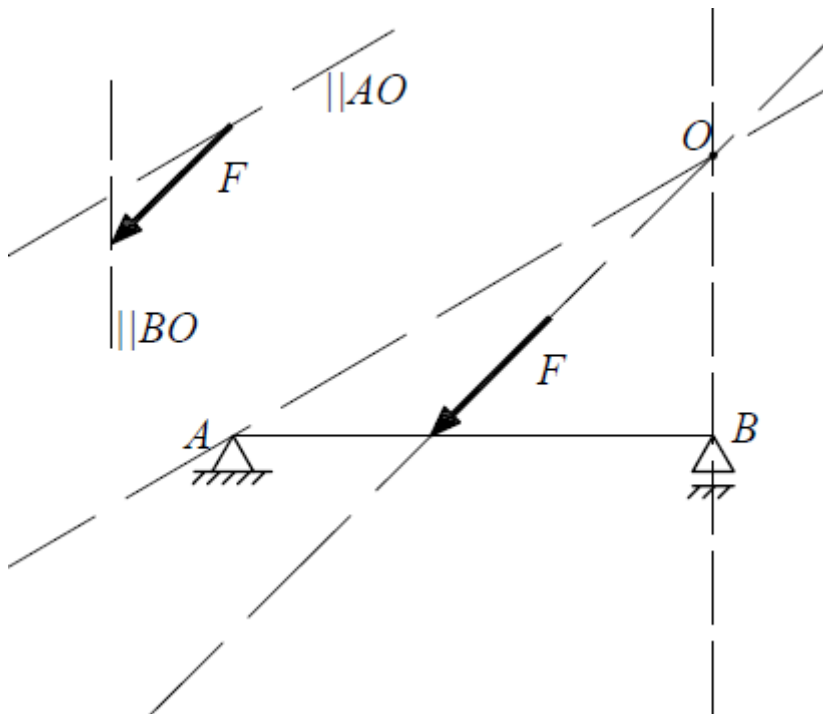
Wyznaczamy punkt przecięcia się kierunku działania siły F oraz kierunku działania reakcji w podporze B

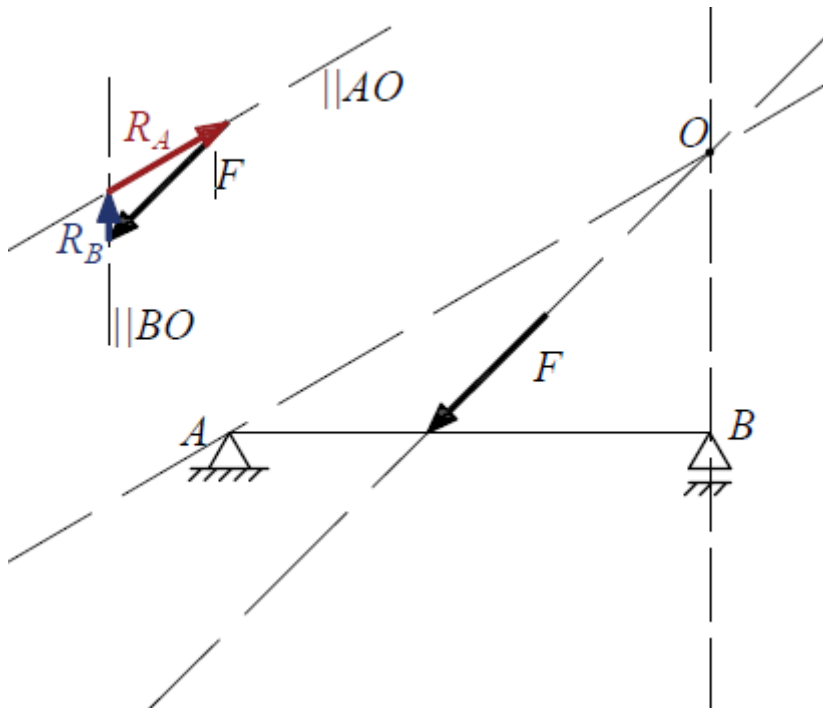
Skoro dwie siły (siła F oraz reakcja w podporze B) przecięły się w punkcie O , to kierunek reakcji w podporze A również musi przecinać się w punkcie O

Jeżeli na belkę działają trzy siły, muszą one tworzyć trójkąt. Jednym z boków trójkąta jest siła F . Pozostałymi bokami trójkąta będą reakcje w podporach A i B , których kierunki już znamy. Kreślimy zatem proste równoległe do AO i BO na początku i końcu wektora siły F

Otrzymujemy wektory reakcji podporowych R_A i R_B na bokach otrzymanego trójkąta. Zwroty tych reakcji muszą być takie, aby siły „szły jedna za drugą”

Rozwiązanie końcowe jest następujące

